

نظرات کارآمد است. "گفتگو" که به قلمرو فرهنگ شفاهی تعلق دارد، در اینجا کتبی می‌شود و کوشش و کوشش میان گفتگوگر و گفتگوشونده جایگزین چالش‌های ذهنی نویسنده با خود و با موضوع می‌شود و در مجموع فردیت صاحب‌نظر در عریان‌گویی بیشتر به چشم می‌آید. به این دلیل در این کتاب سه نقش: تاریخ‌نگار، مفسر و منتقد را که گفتگوگر برای مهدی خانباها تهرانی قایل است، به سختی می‌توان از یکدیگر تفکیک کرد. در نقل عریان تاریخ به روایت مهدی خانباها تهرانی، داستان تاریخ، تفسیر داستان و نقد داستان به هم می‌آمیزد که در غایت روایت به آینه روزگار ما تبدیل شود.